

ELLEN WHITEOVÁ O PŮVODU SVÝCH POSELSTVÍ

Testimonies for the Church, vol. 4, str. 227-230

Část osobního dopisu, který Ellen Whiteová napsala jistému bratru G., který se velmi kriticky stavěl k poselstvím, která přinášela, a která se týkala i jeho osoby. Kromě jiného zde také poměrně radikálně a vyhraněně hovoří o původu a autoritě poselství, které předává.

Dne 3. ledna, roku 1875, mi bylo ukázáno, že je třeba se usilovně věnovat lidem v Kalifornii, kteří se hlásí k tomu, že věří pravdě, aby pro ně Bůh mohl udělat velké věci. Mnozí si sami lichotí, že mají správný vztah s Bohem, přestože nepřijali principy pravdy do svého srdce. Tito lidé mohou najít správnou cestu jen tehdy, pokud budou ochotni opravdově a snaživě dbát na rady pravého a věrného Svědka. Odešli od Boha a sklouzli do chladného formálního náboženství. Jim patří slova toho, který je Věrným svědkem: "Vím o tvých skutečích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všecko a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bédný a nuzný, slepý a nahý. Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, (228) aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a číň pokání."

Bratře G., Bůh má na tebe požadavky, na které odmítáš reagovat. Tvá duchovní síla a růst v milosti budou přímo úměrné lásce a dobrým skutkům, které s radostí přineseš Pánu, který neváhal ani položit vlastní život, aby tě zachránil. Apoštolské nařízení zní: "Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův." Nestačí se jen ústy hlásit k víře v Boží přikázání; musíš podle nich i žít. Ty se jeho zákonem neřídíš. Nemiluješ Boha z celého srdce, mysli a síly; ani nežiješ v poslušnosti dalších šesti přikázání, podle nichž máš milovat své bližní jako sám sebe. Sebe máš daleko raději než Boha a svého bližního.

(...)

Bůh nám svěřil, jakožto svým služebníkům, naši práci. Dal nám poselství, které máme předávat Jeho lidu. Už třicet let přijímáme Boží slova a přinášíme je Jeho lidu. Chvějeme se při pomýšlení na zodpovědnost, kterou jsme přijali po velkém zvažování a mnoha modlitbách. Stojíme jako Boží poslové a na místě Kristově prosíme mnohé duše, aby se daly smířit s Bohem. Upozorňovali jsme na nebezpečí, o nichž nám Bůh ukázal, že číhají na Jeho lid. Tento úkol nám dal Bůh. Co však bude s těmi, kteří odmítají slyšet slova, která jim Bůh poslal, (230) jen proto, že jim kříží plány a upozorňují je na jejich chyby? Pokud jsi jednoznačně přesvědčen, že skrze nás nepromluvil Bůh, proč tedy nejednáš podle svého přesvědčení a neodejdeš ze společenství těch, kteří jsou obětí tak velkého podvodu a klamu? Jestliže jsi skutečně v tomto veden Božím Duchem, potom máš pravdu ty a my se mýlíme. Buď Bůh učí Svou církev, kárá její chyby a posiluje její víru, nebo ne. Toto dílo je buď z Boha, nebo není. Bůh nespolupracuje se satanem. Buď mé dílo za posledních třicet let nese pečeť Boha, nebo pečeť nepřítelů. V této otázce však není třetí možnost. *Svědectví* [která přináším] jsou buď od Božího Ducha nebo od ďábla. Stavíš-li se proti Božím služebníkům, pak děláš buď Boží dílo, nebo ďáblovu. "Po jejich ovoci je poznáte." Jakou pečeť nese tvé dílo? Stálo by za to podívat se kriticky na výsledky tvého působení. (...)